

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.11.2022
C(2022) 8067 final

ANNEX

PŘÍLOHA

SDĚLENÍ KOMISE

Schválení obsahu předlohy nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

PŘÍLOHA

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) .../..

ze dne XXX

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

PŘEDLOHA

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,
s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory¹, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Státní financování, které splňuje podmínky čl. 107 odst. 1 Smlouvy, představuje státní podporu a vyžaduje oznámení Komisi podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Podle článku 109 Smlouvy však Rada může vymezit druhy podpor, které jsou z této oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se těchto kategorií státní podpory. Podle nařízení (EU) 2015/1588² Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy rozhodla, že jednou takovou kategorií by mohla být podpora *de minimis* (tj. podpora poskytnutá jedinému podniku, která za dané časové období nepřesáhne určitou pevně stanovenou částku). Na tomto základě se má za to, že podpora *de minimis* nesplňuje všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a je tedy vyňata z oznamovací povinnosti.
- (2) Komise ve svých četných rozhodnutích pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy blíže objasnila. Komise rovněž stanovila svou politiku týkající se stropu *de minimis*, pod jehož úrovní lze čl. 107 odst. 1 Smlouvy považovat za nepoužitelný. Učinila tak nejprve ve svém sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory³, a poté v nařízeních Komise (ES) č. 69/2001⁴, (ES) č. 1998/2006⁵ a (EU) č. 1407/2013⁶.

¹ Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1).

³ Sdělení Komise o pravidle *de minimis* pro státní podpory (Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁴ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁵ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

Vzhledem ke zkušenostem získaným při uplatňování nařízení (EU) č. 1407/2013 je vhodné upravit některé podmínky stanovené v uvedeném nařízení.

- (3) Je vhodné zvýšit strop podpory *de minimis*, kterou může obdržet jeden podnik na členský stát v kterémkoli tříletém období, na 275 000 EUR. Tento strop odráží inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 1407/2013 v platnost, a pravděpodobný odhadovaný vývoj během doby platnosti tohoto nařízení. Tento strop je nutný k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za ovlivňující obchod mezi členskými státy a/nebo narušující hospodářskou soutěž nebo hrozící tímto narušením.
- (4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt, ať už jde o fyzickou, nebo o právnickou osobu, vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁷. Soudní dvůr Evropské unie objasnil, že subjekt, který „vlastnictvím majoritních podílů ve společnosti vykonává toto ovládání tím, že se přímo či nepřímo vměšuje do její správy“, musí být považován za účastníčího se hospodářské činnosti vykonávané touto společností. Samotný subjekt je tedy třeba považovat za podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU⁸. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týměž subjektem by se měly pokládat za jeden podnik⁹. Za účelem právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo poskytnout jasný a vyčerpávající seznam kritérií, podle kterých lze rozhodnout, v jakých případech se mají dva či více subjektů v jednom členském státě považovat za jeden podnik. Komise vybrala kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení, z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ jako součást definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES¹⁰ a v příloze I nařízení Komise (EU) č. 651/2014¹¹. Tato kritéria by se vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení měla vztahovat jak na malé a střední podniky, tak na velké podniky a měla by zajistit, aby skupina propojených podniků byla považována za jediný podnik pro použití pravidla *de minimis*. Podniky, které mezi sebou nemají žádný vztah, s výjimkou skutečnosti, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán nebo orgány veřejné moci, se však za vzájemně propojené nepovažují. Zohlední se tak specifická situace subjektů ovládaných týměž orgánem nebo orgány veřejné moci, které mohou mít nezávislou rozhodovací pravomoc.
- (5) Aby se zohlednila malá průměrná velikost podniků působících v odvětví silniční nákladní dopravy a inflace, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 1407/2013 v platnost, a pravděpodobný odhadovaný vývoj během období platnosti tohoto nařízení, je vhodné zvýšit strop pro podniky provozující silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu na 137 500 EUR. Poskytování integrovaných služeb, u nichž doprava jako taková tvoří pouze jeden z prvků, jako jsou například stěhovací služby, poštovní nebo

⁶ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁷ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze a další*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Tamtéž, body 112 a 113.

⁹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2002, *Nizozemsko v. Komise*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

¹¹ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

kurýrní služby či služby sběru nebo zpracování odpadu, by se nemělo považovat za dopravní služby.

- (6) S ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětvích prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury a na nebezpečí, že podpora, jež nedosahuje stropu stanoveného v tomto nařízení, může nicméně splňovat kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví.
- (7) Vzhledem k podobnosti zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů a nezemědělských produktů by se toto nařízení mělo vztahovat na zpracovávání a uvádění na trh zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji (například sklizeň, nařezání nebo mlácení obilovin či balení vajec) ani první prodej dalším prodejcům nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování ani uvádění na trh.
- (8) Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky¹². Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo použít na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů získaných nebo uvedených na trh. Nemělo by se použít ani na podpory, které jsou vázány na závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobcí.
- (9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácího zboží nebo služeb na úkor dovezených. Zejména by se nemělo vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech či třetích zemích. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že nařízení č. 1998/2006 „nevylučuje jakoukoliv pomoc, která by mohla mít vliv na vývoz, ale pouze ty, jejichž přímým, předmětem plynoucím ze samotné jejich formy je podpořit prodeje do jiného státu“¹³. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh v jiném členském státě nebo v třetí zemi obecně podporu vývozu nepředstavuje.
- (10) Období tří let, které je třeba vzít v úvahu pro účely tohoto nařízení, by mělo být posuzováno průběžně. U každého nového poskytnutí podpory *de minimis* je třeba vzít v úvahu celkovou výši podpory *de minimis* poskytnuté v daném jednoletém účetním období a v předchozích dvou účetních obdobích.
- (11) Pokud je podnik činný v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení a působí rovněž v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotčený členský stát zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nevyužívaly podpory *de minimis* (a to prostřednictvím vhodných prostředků, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví). Tatáž zásada by se měla uplatnit v případě, že podnik působí v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*. Pokud nelze zajistit, aby činnosti v odvětvích, pro něž platí nižší stropy podpory *de minimis*, využívaly

¹² Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 2002, *Francie v. Komise*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, bod 31.

¹³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. února 2018, *ZPT AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria a další*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, bod 55.

podporu *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku použít nejnižší strop.

- (12) Toto nařízení by mělo stanovit pravidla, aby nebylo možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou ve zvláštních nařízeních či rozhodnutích Komise. Rovněž by mělo stanovit jasná a snadno použitelná pravidla kumulace.
- (13) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou upraveny v tomto nařízení, jako například v případě, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí nebo že nezahrnuje převod státních prostředků. Zejména financování z prostředků Unie, které centrálně spravuje Komise a které není přímo ani nepřímo pod kontrolou členského státu, nepředstavuje státní podporu. Při určování, zda je dodržen příslušný strop, by se nemělo brát v úvahu.
- (14) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným limitem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit limit znamená, že dokud není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše bude rovnat tomuto limitu, aby tak zajistil, že několik opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a musí použít pravidla kumulace.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpory, které nejsou poskytnuty formou grantu vypláceného v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních druhů podpory, u níž se nejedná o granty a podpory poskytované v několika splátkách, je nutné používat tržní úrokové sazby běžné v době poskytnutí této podpory. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržní sazby platné pro účely tohoto nařízení měly být referenčními sazbami, jak je stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb¹⁴.
- (16) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době poskytnutí podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s drobnými krátkodobými půjčkami, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a které nepřesáhnou 1 375 000 EUR na dobu nejvýše pěti let nebo které nepřesáhnou 687 500 EUR na dobu nejvýše deseti let, lze považovat za půjčky s hrubým grantovým ekvivalentem nepřesahujícím výši stropu podpory *de minimis*. To se zakládá na zkušenosti Komise a na inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 v platnost, a pravděpodobném vývoji během doby platnosti tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím

¹⁴ Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

při určování hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.

- (17) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech o rizikovém financování¹⁵ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál nepřesahující strop podpory *de minimis*.
- (18) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě premii „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise pro příslušný druh podniku¹⁶. Aby se zjednodušilo nakládání s krátkodobými zárukami za až 80 % relativně nízké půjčky, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. V případech, kdy i) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky; ii) zaručená částka nepřesáhne 2 062 500 EUR a iii) záruka je poskytována na dobu nepřekračující pět let, by se mělo mít za to, že hrubý grantový ekvivalent záruky nepřesahuje výši stropu podpory *de minimis*. Totéž platí, pokud: i) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky; ii) zaručená částka nepřesáhne 1 031 250 EUR a iii) záruka je poskytována na dobu nepřekračující deset let. Kromě toho mohou členské státy použít metodiku k výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, oznámenou Komisi na základě jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a která byla přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách¹⁷ nebo s jakýmkoli následným sdělením, za předpokladu, že přijatá metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v rámci uplatňování tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím při určování hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (19) Pokud se na čerpání režimu podpory *de minimis* podílejí finanční zprostředkovatelé, mělo by se zajistit, aby těmto zprostředkovatelům nebyla žádná státní podpora poskytnuta. Lze toho docílit například tím, že finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné nebo zcela převést jakoukoli výhodu na konečného příjemce, nebo tím, že se na úrovni zprostředkovatelů dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky stanovené v tomto nařízení.
- (20) Po oznámení členským státem by měla Komise přezkoumat, zda opatření, které nemá podobu grantu, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, má hrubý grantový

¹⁵ Sdělení Komise – Pokyny k státní podpoře investic v rámci rizikového financování (Úř. věst. C 508, 16.12.2021, s. 1).

¹⁶ Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁷ Tamtéž.

ekvivalent, který nepřesahuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do působnosti tohoto nařízení.

- (21) Komise má povinnost zajistit dodržování pravidel státní podpory a soulad se zásadou loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. Členské státy by měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* poskytnuté podle pravidla *de minimis* jednomu podniku nepřesáhla celkový povolený strop. Od členských států by mělo být požadováno, aby sledovaly poskytnuté podpory, a tím zajistily, že příslušné stropy nejsou překročeny a že pravidla kumulace jsou dodržena. Za účelem splnění této povinnosti by členské státy měly poskytnout úplné informace o podpoře *de minimis* v registru na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni a zkontrolovat, zda žádná nově poskytnutá podpora nepřesahuje příslušný strop.
- (22) S ohledem na zkušenosti Komise, a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena. Pokud platnost tohoto nařízení skončí, aniž by došlo k jejímu prodloužení, budou mít členské státy pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytovanou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:
 - a) podpory poskytované podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, které spadají do oblasti působnosti nařízení Rady (EU) č. 1379/2013¹⁸;
 - b) podpory poskytované podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
 - c) podpory poskytované podnikům činným v odvětví zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
 - 1) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky;
 - 2) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
 - d) podpory na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
 - e) podpory podmiňující použití domácího zboží a služeb na úkor dováženého zboží a služeb.
2. Jestliže podnik působí v odvětvích uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) a zároveň i v jednom či více jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se použije na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení nevyužívaly podporu *de minimis* poskytovanou v souladu s tímto nařízením.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury uvedených v nařízení (EU) č. 1379/2013;
 - b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
 - c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ se rozumí přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoliv další způsob umístění produktu na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a veškerých činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej primárním producentem konečným spotřebitelům se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dochází na místech vyhrazených k tomuto účelu.
2. „Jeden podnik“ pro účely tohoto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:
 - a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
 - b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
 - c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
 - d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v písmenech a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto jsou vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku, nesmí za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období překročit 275 000 EUR.

Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku provozujícímu silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu, nesmí překročit 137 500 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období. Pokud určitý podnik provozuje silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu a vykonává jiné činnosti, pro něž platí strop ve výši 275 000 EUR, vztahuje se na tento podnik strop ve výši 275 000 EUR za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby přínos pro činnost silniční nákladní dopravy nepřekročil 137 500 EUR a aby podpora *de minimis* nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

3. Podpora *de minimis* se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.

4. Stropy stanovené v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a jejím sledovaném cíli a na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Doba tří po sobě jdoucích jednoletých účetních období bude stanovena podle účetního období používaného podnikem v příslušném členském státě.

5. Podpora je pro účely stropů stanovených v odstavci 2 vyjádřena jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.

Podpora splatná v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době, kdy byla podpora poskytnuta.

6. Jestliže by v důsledku poskytnutí nové podpory *de minimis* došlo k překročení příslušného stropu stanoveného v odstavci 2, výhody tohoto nařízení se na tuto novou podporu nevztahují.

7. V případě spojení či nabytí je třeba přihlédnout k veškerým podporám *de minimis* poskytnutým dříve všem podnikům, které podléhají spojení, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* poskytnutou nově vzniklému či nabývajícimu podniku nedošlo k překročení příslušného stropu. Oprávněnost podpory *de minimis* poskytnuté před spojením nebo nabytím zůstává i nadále zachována.

8. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* poskytnutá před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“).
2. Podpora poskytnutá formou grantů nebo subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.
3. Podpora poskytnutá formou půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
 - a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. U velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B–; a
 - b) půjčka je zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a půjčka činí buď 1 375 000 EUR (nebo 687 500 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu pěti let, nebo 687 500 EUR (nebo 343 750 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu deseti let; pokud je půjčka nižší než tyto částky nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti, resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo
 - c) hrubý grantový ekvivalent se vypočítá na základě referenční sazby platné v době poskytnutí podpory.
4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop podpory *de minimis*.
5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřesáhne strop podpory *de minimis*.
6. Podpora poskytnutá formou záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
 - a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. U velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B–; a
 - b) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky a zaručená částka činí buď 2 062 500 EUR (nebo 1 031 250 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je pět let, nebo zaručená částka činí 1 031 250 EUR (nebo 515 625 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je deset let; pokud je zaručená částka nižší než tyto částky nebo je doba její platnosti kratší pěti, resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

- c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premií „safe harbour“ stanovených ve sdělení Komise; nebo
 - d) ještě před svým použitím
 - 1) byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, a
 - 2) uvedená metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.
7. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že příslušný strop nebude překročen.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 360/2012¹⁹ až do výše stropu stanoveného v uvedeném nařízení. Podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* až do příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.
2. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tatáž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace vedla k překročení nejvyšší příslušné intenzity podpory či výše podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise. Podporu *de minimis*, která není poskytnuta na zvláštní způsobilé náklady či není přičitatelná těmto nákladům, lze kumulovat s jinou státní podporou poskytnutou na základě nařízení o blokové výjimce nebo rozhodnutí Komise.

Článek 6

Sledování

1. Zamýšlí-li členské státy poskytnout nějakému podniku podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením, sdělí podniku písemně zamýšlenou částku podpory, vyjádřenou jako hrubý ekvivalent podpory, a upozorní jej na charakter *de minimis* podpory s přímým odkazem na toto nařízení, citací jeho názvu a odkazem na jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že se podpora *de minimis* poskytuje různým podnikům v souladu s tímto nařízením na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různé vysoké jednotlivé

¹⁹ Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

podpory, může daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takových případech se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen příslušný strop stanovený v čl. 3 odst. 2. Před udělením podpory si musí členský stát též vyžádat od daného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik obdržel v předchozích dvou jednoletých účetních obdobích a v současném jednoletém účetním období.

2. Členské státy zajistí, aby byl k dispozici centrální registr podpor *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis* poskytnutých kterýmkoli orgánem v dotčeném členském státě. Centrální registr podpor *de minimis* se zřídí do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost. Centrální registr podpor *de minimis* musí být zřízen tak, aby umožňoval snadný přístup k informacím. Informace musí být zveřejněny v nechráněném tabulkovém formátu, který umožňuje vyhledávat, získávat a stahovat údaje a snadno je uveřejňovat na internetu, například ve formátu CSV nebo XML. Centrální registr podpor *de minimis* musí být přístupný prostřednictvím internetových stránek bez jakýchkoli omezení, jako je například předchozí registrace uživatelů. Alternativně mohou členské státy poskytnout úplné informace o veškeré podpoře *de minimis* poskytnuté kterýmkoli orgánem v dotčeném členském státě v registru na úrovni Unie. Odstavec 1 pozbývá platnosti okamžikem, kdy se informace v centrálním registru týkají tří jednoletých účetních období.
3. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou částku podpory *de minimis*, kterou dotčený podnik obdržel, nad příslušný strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.
4. Členské státy zveřejní v centrálním registru podpor *de minimis* na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni tyto informace: identifikační údaje příjemce²⁰, výši podpory, datum poskytnutí, orgán poskytující podporu, nástroj podpory a dotčené odvětví na základě statistické klasifikace ekonomických činností v Evropském společenství („klasifikace NACE“)²¹.
5. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace o použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly podmínky tohoto nařízení splněny. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne jejich poskytnutí. Záznamy o režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední individuální podpora.
6. Na písemnou žádost Komise poskytne dotčený členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky

²⁰ Identifikační údaje příjemce zahrnují jméno příjemce a jeho identifikační kód (identifikační číslo a druh identifikace).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel ve smyslu tohoto nařízení a jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud podpora splňuje podmínky stanovené tímto nařízením. Každá podpora, která tyto podmínky nesplňuje, bude posouzena Komisí v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.
2. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2014 a 31. prosincem 2023, které splňují podmínky stanovené nařízením (EU) č. 1407/2013, se považují za podpory, které nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
3. Po uplynutí doby platnosti tohoto nařízení se toto nařízení nadále použije na jakýkoli režim podpory *de minimis*, který splňuje podmínky tohoto nařízení, po dobu dalších šesti měsíců.

Článek 8

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. ledna 2024.

Použije se do dne 31. prosince 2030.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Komisi
předsedkyně*